

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/93/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5616206988
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 05. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Burik
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2018:5616206988.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Burika a členov senátu JUDr. Jozefa Turzu a JUDr. Ladislava Mejstríka, v spore žalobcu Poštová banka, a.s., so sídlom Dvořákovo nábrežie 4, Bratislava, IČO: 31 340 890, zastúpená spoločnosťou Advokátska kancelária RELEVANS, s.r.o., so sídlom Dvořákovo nábrežie 8A, Bratislava, IČO: 47 232 471 proti žalovanej N. Q., nar. XX.XX.XXXX, s trvalým pobytom T. O., o zaplatenie sumy 2.970,39 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, č. k. 6Csp/59/2016-55 zo dňa 31. októbra 2017, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým žalobu vo zvyšnej časti zamietol, ako aj vo výroku o trovách konania, **p o t v r d z u j e .**

Vo výroku, ktorým žalobe čiastočne vyhovel, odvolaním nenapadnutom, ponechal rozsudok nedotknutý.

Žalovaná nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1) Napadnutým rozsudkom súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 2.970,39 eur s príslušenstvom, vo zvyšnej časti žalobu zamietol a rozhodol, že žalobca má voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 96,72 %.

2) Dospel k záveru o bezúročnosti a bezpoplatkovosti predloženej zmluvy o úvere. Celková výška istiny (poskytnutého úveru) bola 3.000 eur, pričom žalovaná sa zaviazala vrátiť poskytnutú sumu istiny (spolu s úrokom a poisťným, na ktoré žalobca nemá nárok) v 120 splátkach, splatných vždy k 20. dňu mesiaca, a to od 20.12.2014 do 20.11.2024. Z uvedeného vyplýva, že na jednu v zmluve dojednanú splátku zahŕňajúcu okrem istiny aj úrok a poisťné pripadala suma istiny vo výške 25 eur (3.000 eur : 120 splátok). Žalovaná tak bola povinná zaplatiť 120 splátok istiny po 25 eur v lehotách splatnosti pôvodne v zmluve dojednaných splátok. Keďže žalovaná zaplatila celkovo 29,61 eur, súd mal za to, že tým zaplatila celú prvú splátku istiny splatnú 20.12.2014, a časť z druhej splátky istiny splatnej 20.01.2015 v rozsahu 4,61 eur (teda z druhej splátky nezaplatila sumu istiny vo výške 20,39 eur.) Všetky neskôr splatné splátky istiny boli nezaplatené, a preto má žalovaná vrátiť žalobcovi sumu poskytnutej istiny (3.000 eur) zníženú o doteraz zaplatenú sumu 29,61 eur, teda sumu 2.970,39 eur. V tomto rozsahu si uplatňoval nárok na zaplatenie dlžnej istiny aj žalobca, teda v tomto rozsahu súd žalobcovmu nároku vyhovel, avšak ako bolo uvedené, pre záver o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, súd nemohol priznať žalobcovi nárok na uplatnené zmluvné úroky a poplatky (v danom prípade poplatky za upomienky), preto v tomto rozsahu žalobu zamietol. Pokiaľ ide o poisťné, ktoré tvorilo súčasť splátok, tak keďže v žalobe nárok na toto poisťné nebol uplatnený, tak nebol ani predmetom tohto konania, preto súd ho nemohol priznať, ani vo vzťahu k nemu rozhodnúť o zamietnutí žaloby. O nároku o náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 a ods. 2 Civilného sporového poriadku

3) Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, čo do výroku, ktorým súd žalobu vo zvyšnej časti zamietol, ako aj vo výroku o trovách konania a navrhol, aby súd zmenil napadnutý rozsudok a žalobe vyhovel alternatívne rozsudok zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie. Je toho názoru, že na daný prípad nie je možné aplikovať ust. § 9 ods. 2 písm. k/ ZoSÚ, nakoľko Zmluva o úvere neobsahovala úpravu rôznych úrokových sadzieb nesplatených zostatkov a takýto výklad súdu by obchádzal účel smernice. Citované ustanovenie sa aplikuje len v prípade, že obsahom zmluvy o spotrebiteľskom úvere je aj amortizácia istiny, pričom v takomto prípade sa zákazníkovi v zmysle § 9 ods. 5 Zákona o spotrebiteľských úveroch poskytuje amortizačná tabuľka. V danom prípade medzi žalobcom a žalovaným nebola dohodnutá amortizácia istiny úveru. Zmluva o úvere obsahuje požadované náležitosti, keď sa v nej uvádza výška úveru, úrok je vyjadrený úrokovou sadzbou, výška mesačnej splátky, RPMN banky v %, taktiež priemernú RPMN na trhu, celkovú výšku úveru, dátum prvej splátky, dátum nasledujúcich splátok, počet mesačných splátok a dátum konečnej splatnosti úveru. Vzhľadom na uvedené považuje za absolútne dostatočné a v súlade so zákonom, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje vyčíslenie istiny, úroku a poplatku a zároveň určuje počet, výšku a termíny splatnosti jednotlivých splátok, ktorými sa má táto celková čiastka splatiť. Taký záver potvrdzuje napríklad aj rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17Co/151/2012, Krajského súdu v Prešove sp. zn. 11Co/39/2016. V zmysle uvedeného nemožno konštatovať, že ak by súd pristúpil k výkladu zákona v súlade so Smernicou 2008/48/ES, porušil by princíp právnej istoty a postupoval by v rozpore s ustálenou súdnou praxou, keďže ako vyššie poukázal, súdna prax dospela k záveru, že ZoSÚ nemožno vykladať tak, že by dodávateľ v rámci zmluvy o spotrebiteľskom úvere musel samostatne uvádzať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Smernica 2008/43/ES je záväzná pre každý členský štát, ktorému je určená, pokiaľ ide o výsledok, ktorý sa má dosiahnuť, pričom voľba foriem a prostriedkov sa ponecháva na vnútroštátne orgány. Smernica je teda adresovaná členským štátom, ktoré majú povinnosť ju transponovať v predpísanej lehote do svojho vnútroštátneho právneho poriadku. Členské štáty si pri transpozícii Smernice zachovávajú určitú mieru diskrečnej právomoci a sú viazané iba cieľom preberanej smernice a nie prostriedkami na jeho dosiahnutie.

4) Žalovaná sa k podanému odvolaniu nevyjadрила.

5) Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal vec v rozsahu vymedzenom v podanom odvolaní (§ 379 CSP, § 380 ods. 1 CSP) a bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP) odvolaním napadnutý rozsudok vo výroku, ktorým žalobu vo zvyšnej časti zamietol, ako aj vo výroku o trovách konania, podľa ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil. Vo výroku, ktorým žalobe čiastočne vyhovel, odvolaním nenapadnutom, ponechal rozsudok nedotknutý.

6) Pokiaľ išlo o skutkové zistenia, vyhodnotenie rozhodujúcich skutočností a právne posúdenie veci, v tomto smere sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil s dôvodmi napadnutého rozhodnutia, ktoré v takomto prípade nie je potrebné opakovať (ust. § 387 ods. 2 CSP), keď ani zo strany odvolateľa neboli v priebehu odvolacieho konania tvrdené také skutočnosti, s ktorými by sa nevyporiadal súd prvej inštancie v dôvodoch napadnutého rozhodnutia.

7) Z predloženej zmluvy o úvere zo dňa 04.11.2014 nevyplýva, že by obsahovala údaj požadovaný § 9 ods. 2 písm. k/ ZoSÚ, a to výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Takáto informácia je pritom významná pre spotrebiteľa, najmä pokiaľ ide o jeho možnosť zhodnotiť na základe predloženého splátkového kalendára ekonomickosť poskytnutého úveru, posúdenie, či požadovaný úrok za úver je pre neho výhodný, prijateľný, resp. aby spotrebiteľ bol schopný posúdiť celkovú výšku odplaty požadovanej žalobcom za poskytnutý úver. Podstatné je, že pokiaľ zákon kladie dôraz na to, že zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať i výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, musí to byť takou formou, aby bola zrozumiteľná a prehľadná pre spotrebiteľa. Pokiaľ žalobca namieta, že zmluva neobsahuje amortizáciu istiny, z ktorého dôvodu zmluva o úvere nemusela obsahovať údaj podľa § 9 ods. 2 písm. k/ ZoSÚ, keďže sa nejednalo o zmluvu s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru, odvolací súd tu poukazuje na to, že uvedené sa týka až ďalšej časti vety citovaného ustanovenia, a to ak by mala zmluva obsahovať prípadné poradie, v akom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami. Teda z citovaného ustanovenia vyplýva, že zmluva o spotrebiteľskom úvere má obsahovať

výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Ak neobsahuje uvedený údaj, tak má obsahovať poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami. Zmluva medzi stranami neobsahovala ani jeden z týchto údajov, preto odvolacia námietka žalobcu v tejto časti je nedôvodná.

8) Odvolateľ poukazoval na rozsudok Súdneho dvora EÚ zo dňa 09.11.2016 v právnej veci C-42/15, v zmysle ktorého nemôžu členské štáty stanoviť povinnosť uvedenie výšky, počtu a termínu splátok istiny, úrokov a iných poplatkov vo svojej vnútroštátnej úprave. Súdny dvor EÚ vo svojom rozhodnutí vyslovil, že Smernica sa má vykladať tak, že členské štáty nesmú zachovať ani zaviesť vo svojom vnútroštátnom práve ustanovenia, ktoré sa odchyľujú od ustanovení tejto Smernice, daný záver je však vzhľadom na napadnuté ustanovenie Zákona o spotrebiteľských úveroch neaplikovateľný, nakoľko v tomto konkrétnom prípade ide o vnútroštátne právo - Zákon, ktorý nad rámec smernice zakotvil prísnejšie podmienky vo vzťahu k povinným náležitostiam spotrebiteľskej zmluvy o úvere na splnenie ktorých je viazané posúdenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru.

9) Požiadavka zákona o spotrebiteľských úveroch je teda od požiadavky Smernice iná. Zákon uvádza, že zmluvy musia obsahovať "výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov". Slovenský zákon o spotrebiteľských úveroch ide nad rámec Smernice a celkom jednoznačne požaduje vyjadrenie ako splátok istiny, tak aj splátok úrokov a splátok iných poplatkov. K výkladu tohto ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch existuje konštantná judikatúra slovenských súdov potvrdená rozsudkami Najvyššieho súdu SR, desiatkami rozhodnutí krajských súdov a stovkami rozhodnutí okresných súdov SR, v zmysle ktorej je potrebné toto ustanovenie vykladať tak, že zmluva musí obsahovať vyjadrenie splátok istiny, splátok úrokov a splátok poplatkov, inak sa zmluva o spotrebiteľskom úvere považuje za bezúročnú a bez poplatkov. Smernica vyžaduje v spotrebiteľskej zmluve iba uvedenie výšky, počtu a frekvencie splátok spotrebiteľa.

10) V danom prípade je tu zrejмый konflikt medzi Smernicou a Zákonom o spotrebiteľských úveroch. To však neznamená, že sa má bez ďalšieho automaticky uplatniť pred vnútroštátnym právom Smernica. V takom prípade totiž musí vnútroštátny súd skúmať, či môže Smernici priznať priamy účinok, resp. nepriamy účinok. Podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora EÚ na otázku priameho účinku smerníc v spore medzi jednotlivcami v zásade platí zákaz horizontálneho priameho účinku spočívajúci v tom, že žiadne ustanovenie smernice zaručujúce jednotlivcovi práva alebo ukladajúce povinnosti ako také sa nemôže použiť v rámci sporu, v ktorom stoja proti sebe výhradne jednotlivci.

11) V prípadoch, kedy súdy Slovenskej republiky rozhodujú o sporoch medzi veriteľmi a spotrebiteľmi ohľadne bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľských úverov podľa Zákona, resp. Smernice, sa jedná o spory medzi jednotlivcami. Z tohto dôvodu nie je možné, aby vnútroštátne súdy poskytli Smernici priamy účinok.

12) Súd preto musí skúmať, či môže Smernici priznať nepriamy účinok. V zmysle ustálenej judikatúry Súdneho dvora EÚ, sú rozsah a medze nepriameho účinku smerníc vyjadrené jednak právom EÚ, jednak právom vnútroštátnym. Súd posúdi, či je možné uplatniť eurokonformný výklad, teda či vzhľadom na právnu povahu Smernice možno jej ustanovenia aplikovať pri výklade vnútroštátneho zákona. V takomto prípade musí ísť o výklad v čo najväčšej možnej miere v zmysle znenia a účelu/cieľa Smernice, musí ísť o výklad za použitia výkladových metód podľa vnútroštátneho právneho poriadku, nesmie sa jednáť o výklad contra legem a nesmú byť porušené všeobecné právne zásady. Okrem uvedeného výklad Zákona nemôže narúšať všeobecné právne zásady, najmä zásadu právnej istoty.

13) Vzhľadom na explicitné znenie zákona o spotrebiteľských úveroch v časti členenia splátok na splátky istiny, splátky úrokov a splátky poplatkov, nemožno priznať Smernici ani nepriamy účinok, jednalo by sa o výklad vnútroštátneho zákona contra legem.

14) Odvolací súd je preto názoru, že napriek odkazu žalobcu na predmetné rozhodnutie Súdneho dvora EÚ, zákon o spotrebiteľských úveroch jednoznačne určuje náležitosti spotrebiteľskej zmluvy a v prípade absencie čo i len jednej z nich, tak ako to ustanovuje § 4 ods. 2 zák. č. 258/2001 Z. z., ktorý aplikoval okresný súd, je úver potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov.

15) Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti krajský súd považoval rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku za vecne správny a tento potvrdil. Rovnako za vecne správny považoval aj závislý výrok o trovách konania. Súd prvej inštancie dôsledne vychádzal z pomeru úspechu a neúspechu strán sporu a priznal žalobcovi ako úspešnejšej strane sporu nárok na náhradu trov konania v rozsahu 96,72 %.

16) O trovách odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 396 ods. 1 CSP, § 255 ods. 1 CSP, nakoľko žalovaná, aj keď ostala v odvolacom konaní nečinná, mala v ňom úspech, preto by mala nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Vzhľadom na jej nečinnosť v odvolacom konaní jej súd nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal (návrh nepodala a zo spisu jej trovy nevyplyvajú).

17) Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).